

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.677 van 22 december 2014
in de zaak A. 214.427/XII-7779**

In zake: de NV BOUWBEDRIJF VMG-DE COCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Geerts
kantoor houdend te 9300 Aalst
Bauwensplaats 1/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD DENDERMONDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Rasschaert
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
Ten Bos 30
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Elke Casteleyn

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 december 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de stad Dendermonde dd. 22.9.2014 tot gunning, ingevolge open aanbesteding, van de aanneming inhoudende het bouwen en uitbreiden van de gemeentelijke basisschool ‘Echo’ te Oudegem, aan de bvba Pyck Michael Algemene Bouwwerken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 december 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Geerts, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Elke Casteleyn, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Dendermonde schrijft een overheidsopdracht uit voor het bouwen en uitbreiden van de gemeentelijke basisschool ‘Echo’ te Oudegem bij wijze van open aanbesteding.

De opdracht wordt geraamd op 1.237.891,33 euro, btw niet inbegrepen.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 7 mei 2014.

3.3. Drie inschrijvers dienen een offerte in.

3.4. In het verslag van nazicht van 29 juli 2014/29 augustus 2014 wordt in deel IV ‘Rekenkundig onderzoek offertes’ het volgende opgemerkt:

“Opdat een offerte regelmatig zou zijn is vereist dat zij realistisch is, d.w.z. dat zij geen prijzen bevat die niet met de werkelijkheid overeenstemmen.

4.1. Rekenkundige controle van de offerte:

De rekenkundige correcties: zie VTG-R.

4.2. Definitief verbeterde hoeveelheden:

De door de aannemers aangehaalde wijzigingen van hoeveelheden werden door de architect gecontroleerd: zie VTG05. Definitief aanvaarde hoeveelheden: zie VTG06.

4.3. Gesignaleerde leemten:

De door de aannemers geconstateerde leemten werden door de architect gecontroleerd: zie VTG07. Definitief aanvaarde leemten: VTG08.

4.4. Vergeten posten:

Door de aannemers geconstateerde vergeten posten werden door de architect gecontroleerd. Zie VTG08-VP.

4.5. Controle van het blijkbaar abnormaal karakter van de prijzen:

Er werden 3 regelmatige offertes weerhouden. Een berekening van het gemiddelde inschrijvingsbedrag is terug te vinden op VTG09/01.

4.6. Controle van het abnormale karakter:

Er werden geen abnormaal hoge of lage eenheidsprijzen vastgesteld. Er worden geen aannemers om verantwoording gevraagd. Algemeen kan gesteld worden dat de eenheidsprijzen onderling schommelen. Zie VGT09/02.”

Uit het verslag van nazicht blijkt dat de offertes na verbetering voor de gunning als volgt worden gerangschikt, btw niet inbegrepen:

1. Pyck Michael bvba	1.149.707,26 euro
2. Bouwbedrijf VMG-de Cock nv	1.255.984,90 euro
3. Dero Construct nv	1.331.941,28 euro

Voorgesteld wordt om de opdracht te gunnen aan de bvba Michael Pyck als inschrijver met de laagste regelmatige bieding. Dit wordt in het verslag van nazicht nog als volgt verantwoord:

“Het bestelbedrag van de best gerangschikte inschrijving ligt 7 % onder het ramingsbedrag. Algemeen kan worden gesteld dat in het huidige economische klimaat inschrijvers om voldoende werk te behouden inschrijven met kleinere marges.

De rangschikking van de bestelbedragen wijkt met betrekking tot de laagste inschrijver niet af van de rangschikking voor gunning.

Er werden geen abnormaal hoge of lage eenheidsprijzen vastgesteld. Er dient geen verantwoordingsnota opgevraagd te worden.”

In het document VTG09/02, opgenomen als bijlage bij het gunningsverslag, wordt het volgende vermeld:

“B - TWEEDE DEEL : ONDERZOEK EENHEIDSPRIJZEN EN TOTAALPRIJZEN (KB 15/07/2011 - art. 21 §3)

Verplichte controle m.b.t. alle gunningsprocedures. Bij het invullen dient rekening gehouden te worden met de inschrijvingen (regelmatig of niet) tot en met de inschrijver waarvan de offerte volledig regelmatig is (met inbegrip van de voorschriften op het vlak van erkenning, registratie, RSZ, materialen, enz...).

Opsomming van de artikels met blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen en/of deeltotalen die aanleiding kunnen geven tot het afwijzen van de offerte, en waaromtrent de opdrachtgever de inschrijver in dat geval moet aanschrijven:

Laagst gerangschikte inschrijver Pyck bvba	2 ^{de} laagst gerangschikte inschrijver VMG-De Cock nv	3 ^{de} laagst gerangschikte inschrijver Dero
Nihil	Nihil	Nihil

GEMOTIVEERD ADVIES HIEROMTRENT AAN DE OPDRACHTGEVER - deel 2 :

Bij het nazicht van de eenheidsprijzen werden geen abnormale waarden aangetroffen.”

3.5. Vervolgens beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Dendermonde op 22 september 2014 om de opdracht overeenkomstig het verslag van nazicht te gunnen aan de bvba Pyck Michael. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij ter terechtzitting opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie in zake het belang uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie

zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. De schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke

onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

5.3. De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift, wat de grondvoorwaarden voor de schorsing betreft, verkeerdelijk naar de artikelen 47 en 63 van de voornoemde wet van 17 juni 2013, die slechts betrekking hebben op overheidsopdrachten ressorterende onder de wet van 13 augustus 2011 ‘inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied’ en te dezen dus niet van toepassing zijn. Een loutere vergissing in de verwijzing van de rechtsregel lijkt op zich niet tot onontvankelijkheid van het verzoekschrift te leiden indien deze vergissing niet verhindert om de bepaling te identificeren en wanneer deze vergissing geen nadeel toebrengt aan de rechten van verdediging van de verwerende partij. Te dezen blijkt de verwerende partij in haar nota zelf naar de toepasselijke bepalingen van de wet van 17 juni 2013 te verwijzen en blijkt zij dus niet in haar verweer te zijn geschaad.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 24 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’, van de artikelen 21, 95 en 99 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ en van “de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij wijst erop dat één van de elementen van regelmatigheid van een offerte er in bestaat dat ze geen abnormale prijzen bevat en dat het onderzoek daaromtrent gebeurt met zorgvuldigheid.

Zij betoogt dat er reeds jaren vooral in de bouwsector gebruik wordt gemaakt van zwartwerk alsook van sociale dumping. Op die manier kunnen de bedrijven lagere offertes indienen dan hun concurrenten en opdrachten in de wacht slepen. Om dit tegen te gaan dringt zich volgens de verzoekende partij een gedegen en nauwgezet prijsonderzoek op wanneer er sterke afwijkingen worden vastgesteld ten opzichte van de prijzen van de andere inschrijvers of de raming.

De verzoekende partij stelt vast dat te dezen de prijs van de gekozen inschrijver ongeveer 116.000 euro lager ligt dan haar prijs en ongeveer 196.000 euro lager dan deze van de derde inschrijver. Bovendien ligt de inschrijvingsprijs van de gekozen inschrijver, verhoogd met de prijs voor twee door deze inschrijver vergeten posten, volgens de verzoekende partij méér dan 117.000 euro of 9,5% lager dan de raming. Daarnaast zijn er volgens haar ook tal van eenheidsprijzen, opgegeven door de gekozen inschrijver, die bijzonder sterk afwijken van de eenheidsprijzen die werden opgegeven door de andere inschrijvers. Zij verwijst hiervoor op niet-limitatieve wijze naar bepaalde posten.

In het licht van de artikelen 21, 95 en 99 van het voormeld koninklijk besluit van 15 juli 2011 en in acht genomen de grote verschillen die werden vastgesteld tussen de totaalprijs van de gekozen inschrijver en de totaalprijzen van de andere inschrijvers alsook het grote verschil met de raming en gelet op de sterke afwijkingen van een heel aantal eenheidsprijzen waarvoor geen logische verklaring voorhanden is, komt het volgens de verzoekende partij aan een zorgvuldig handelende aanbestedende overheid toe om een werkelijk prijsonderzoek te voeren en de gekozen inschrijver een prijsverantwoording te vragen voor haar totaalprijs en voor een aantal markante eenheidsprijzen, alvorens kan worden overwogen om de opdracht aan die inschrijver te gunnen. Dit geldt volgens haar des te meer daar, enerzijds, het niet de eerste maal is dat deze inschrijver abnormaal lage prijzen blijkt te hebben opgegeven en, anderzijds, uit de jaarrekening van deze inschrijver zou blijken dat hij in 2013 een verlies geleden heeft van 171.265 euro.

De overwegingen in het verslag van nazicht op grond waarvan wordt voorgesteld om de opdracht aan deze inschrijver te gunnen zijn volgens de verzoekende partij niet correct en onvoldoende. Noch uit het nazichtverslag, noch uit de gunningsbeslissing blijkt volgens haar dat een werkelijk nazicht werd gedaan inzake mogelijks abnormale prijzen. Nergens is een werkelijke vergelijking terug te vinden tussen de eenheidsprijzen die de verschillende inschrijvers hebben opgegeven, noch een vergelijking tussen de eenheidsprijzen en de raming. Er ligt derhalve geen enkel element voor dat aantoonde dat de stelling dat geen abnormale prijzen werden vastgesteld, berust op een werkelijk en gedegen onderzoek. Volgens de verzoekende partij gaat het bijgevolg om niets meer dan een stijlclausule.

Ook de overweging in het verslag van nazicht dat het bestelbedrag van de best gerangschikte inschrijving 7% onder het ramingsbedrag ligt, is volgens de verzoekende partij niet correct. In de eerste plaats betreft het een verschil van 8,5% en geen 7% zoals in het nazichtverslag wordt betoogd. Bovendien is de vergelijking gemaakt in het nazichtverslag volgens haar niet dienend. Om tot een correcte vergelijking te komen tussen de raming en het geboden bedrag moet ofwel het bedrag bij inschrijving worden vergeleken met de initiële raming, ofwel het bestelbedrag, verkregen na aanpassing van het inschrijvingsbedrag, vergeleken worden met de raming zoals aangepast conform de aanvaarde hoeveelheidswijzigingen en leemten. Vergelijking van het inschrijvingsbedrag van de gekozen inschrijver, verhoogd met de prijs voor twee door deze inschrijver vergeten posten, met de initiële raming geeft volgens de verzoekende partij een verschil van meer dan 117.000 euro, dit is 9,5%.

Wat de overweging in het verslag van nazicht betreft waarbij wordt verwezen naar het huidige economische klimaat, stelt zij vast dat de verwerende partij hieromtrent geen enkele vraag heeft gesteld aan de inschrijvers, noch gevraagd heeft naar de door de inschrijvers gehanteerde winstmarge. Het betreft bovendien een overweging die voor alle inschrijvers geldt en die in elk geval niet zonder meer kan verklaren waarom de ene inschrijver een

inschrijvingsprijs kan opgeven die 116.000 euro lager ligt dan de prijs van de tweede gerangschikte inschrijver, noch waarom eenheidsprijzen werden geboden die 50% lager liggen dan die van andere inschrijvers.

Beoordeling

7. Artikel 24 van de voormelde wet van 15 juni 2006 bepaalt dat, indien de aanbestedende overheid beslist de opdracht te plaatsen bij aanbesteding, de opdracht dient te worden gegund aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte heeft ingediend. Overeenkomstig artikel 21, § 1, en 99, § 1, van het voormeld koninklijk besluit van 15 juli 2011 onderwerpt de aanbestedende overheid de ingediende offertes aan een prijsonderzoek. Artikel 21, § 3, van hetzelfde besluit bepaalt voorts dat wanneer de aanbestedende overheid bij het prijsonderzoek vaststelt dat in een offerte een prijs wordt geboden die abnormaal laag of abnormaal hoog lijkt in verhouding tot de uit te voeren prestaties en alvorens die offerte om die reden te weren, zij de inschrijver in kwestie om een prijsverantwoording dient te vragen. Het eveneens in het middel geschonden geachte artikel 95, § 1 en § 3, van hetzelfde koninklijk besluit van 15 juli 2011, in de versie zoals van toepassing op de voorliggende opdracht, bepaalt dat de aanbestedende overheid de regelmatigheid van de offertes dient na te gaan en dat een offerte op materieel vlak substantieel onregelmatig is “als ze afwijkt van de bepalingen van dit besluit of van de opdrachtdocumenten betreffende met name de prijzen, termijnen en technische specificaties, in de mate dat die bepalingen essentieel zijn, of in geval van een abnormale prijs als bedoeld in de artikelen 21 en 99”.

De aanbestedende overheid beschikt in de gevallen waarin, zoals te dezen, artikel 99, § 2 van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 niet van toepassing is, bij het al dan niet opstarten van de procedure van blijkbaar abnormale prijzen over een ruime discretionaire bevoegdheid; de Raad van State mag zich in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole niet in de plaats van die overheid stellen, doch mag desgevraagd wel nagaan onder meer of de beoordeling

met de vereiste zorgvuldigheid is gebeurd en berust op voldoende veruitwendigde en draagkrachtige motieven. Indien de overheid de offerte niet afwijst omwille van abnormale prijzen, is een bevraging van de inschrijver volgens artikel 21, § 3, van het voormeld koninklijk besluit van 15 juli 2011 niet vereist. Er is wel een plicht voor een aanbestedende overheid, die met naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel wil handelen, om de regelmatigheid van een offerte na te gaan en één van de elementen van regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat.

8. Op het eerste gezicht lijkt het feitelijk uitgangspunt van de verzoekende partij, dat de verwerende partij zou hebben nagelaten om een prijsonderzoek te voeren, alvast niet te kunnen worden gevolgd. Uit de gegevens van het dossier blijkt immers dat de verwerende partij wel degelijk een prijsonderzoek heeft gevoerd, waarbij zij zich heeft laten bijstaan door het Ontwerpatelier Peter Jannes.

Dit blijkt uit de bevindingen van de ontwerper, die door de verwerende partij in de gunningsbeslissing worden bijgetreden, en die zijn weergegeven onder deel IV ‘Rekenkundig onderzoek offertes’ van het verslag van nazicht en die hiervoor zijn geciteerd. Voorts blijkt dit ook uit het voorstel tot gunning in het verslag van nazicht zoals ook hiervoor geciteerd. Hetzelfde blijkt uit het document VGT09/02, opgenomen als bijlage bij het gunningsverslag, zoals ook hiervoor geciteerd. Ten slotte blijkt dit ook uit het administratief dossier dat per post van de meetstaat een vergelijkende prijzentabel opgesteld door de ontwerper bevat waarin de eenheidsprijzen van de inschrijvers werden opgenomen, het rekenkundig en gewogen gemiddelde, evenals het belang van de post ten opzichte van het bestelbedrag.

Op het eerste gezicht lijkt dan ook te moeten worden besloten dat de verwerende partij wel degelijk de ingediende offertes aan een prijsonderzoek heeft onderworpen en dit zowel wat de totaalprijzen als de eenheidsprijzen betreft.

9. Voorts lijkt te moeten worden vastgesteld dat de offerte van de gekozen inschrijver niet werd afgewezen door de verwerende partij, zodat zij op grond van artikel 21, § 3, van het voormelde koninklijk besluit van 15 juli 2011 dan ook niet gehouden was een prijsverantwoording te vragen.

10.1. In de huidige stand van het geding wordt evenmin om de volgende redenen *prima facie* aangetoond dat de verwerende partij met schending van de ingeroepen normen handelde door de door de gekozen inschrijver opgegeven prijzen niet als schijnbaar abnormaal te beschouwen en bijgevolg geen prijsverantwoording te vragen, noch de offerte te weren.

10.2. Wat de totaalprijs betreft wordt in het verslag van nazicht opgemerkt dat het bestelbedrag van de best gerangschikte inschrijving 7% onder het ramingsbedrag ligt en dat in het huidige economische klimaat inschrijvers om voldoende werk te behouden inschrijven met kleinere marges.

De afwijking van de raming evenals de afwijking van het gemiddelde van de inschrijvingen die op het eerste gezicht minder dan 10% bedragen, lijken hier niet als een dergelijk kennelijk substantieel prijsverschil te moeten worden aangemerkt waarbij van een zorgvuldig handelende aanbestedende overheid mag worden verwacht dat zij een prijsverantwoording vraagt, te meer aangezien de verwerende partij hierbij ook verwijst naar de kleinere marges die inschrijvers hanteren in het huidige economische klimaat om voldoende werk te behouden. In de mate dat de verzoekende partij stelt dat dit laatste een overweging betreft die voor iedere inschrijver geldt, valt op te merken dat op het eerste gezicht nergens blijkt dat de verwerende partij ervan uitgaat dat, ingevolge het huidige economische klimaat, alle inschrijvers inschrijven met kleinere marges.

10.3. Voorts wordt in het verslag van nazicht, wat de eenheidsprijzen betreft, opgemerkt dat er geen abnormaal hoge of lage eenheidsprijzen werden opgemerkt en dat algemeen kan worden gesteld dat de eenheidsprijzen onderling schommelen.

Het motief dat “algemeen gesteld kan worden dat de eenheidsprijzen schommelen”, lijkt in elk geval bevestiging te vinden in de voornoemde vergelijkende prijzentabel van de ontwerper.

De verwerende partij lijkt daarbij ook terecht te wijzen op het arbitrair karakter van het “eigen prijsonderzoek” van de verzoekende partij waar zij in haar verzoekschrift een aantal posten opsomt waarvoor de gekozen inschrijver eenheidsprijzen zou hebben opgegeven die bijzonder sterk afwijken van de prijzen van de overige inschrijvers; op te merken valt immers dat er ook tal van posten blijken te zijn waar de verzoekende partij een merkelijk lagere prijs heeft geboden dan de gekozen inschrijver.

10.4. Voor zover de verzoekende partij in haar verzoekschrift kritiek uit bij de door de gekozen inschrijver gegeven eenheidsprijzen voor een aantal posten, dient met inachtneming van de ruime discretionaire bevoegdheid van een aanbestedende overheid het volgende te worden opgemerkt.

Wat post 11.22 betreft blijkt uit het administratief dossier dat de door de gekozen inschrijver opgegeven eenheidsprijs het dichtst de raming benadert. Ook voor post 32.61 blijkt de door de gekozen inschrijver opgegeven eenheidsprijs weliswaar laag te zijn, maar toch nog dichterbij de raming dan de hoge prijzen die de twee andere inschrijvers hebben opgegeven. Voor de post 33.21 ligt het ramingsbedrag ongeveer in het midden van de door de inschrijvers opgegeven prijzen.

Wat de post 40.33 betreft blijkt op het eerste gezicht dat de door de gekozen inschrijver opgegeven eenheidsprijs, die volgens de verzoekende partij een “volstrekt onrealistische prijszetting” zou uitmaken en vragen zou doen rijzen over de besteksconformiteit van het materiaal, zelfs boven de geraamde eenheidsprijs ligt.

Wat de posten 14.12, 20.14, 20.24 en 23.12 betreft blijkt op het eerste gezicht uit de vergelijkende prijzentabel dat deze posten bij de inschrijvers sterk variëren en dat de ontwerper bij de eenheidsprijzen van alle inschrijvers om die reden blijkbaar een of meerdere uitroeptekens heeft geplaatst.

De argumentatie van de verzoekende partij dat er sprake zou zijn van een inconsistentie in de prijszetting van de gekozen inschrijver voor de posten 20.14 en 20.24 betreft op het eerste gezicht een technische grief die pas tot schorsing kan leiden wanneer de ernst ervan al blijkt op grond van een snel en *prima facie* onderzoek, wat te dezen niet het geval lijkt te zijn.

11. Het argument dat “in de bouwsector gebruik [wordt] gemaakt van zwartwerk alsook van sociale dumping” lijkt niet meer te zijn dan een algemene bedenking en leidt dan ook niet tot een andere conclusie. De verzoekende partij toont haar kritiek, die vooral de uitvoering van de opdracht lijkt te betreffen, niet aan met concrete gegevens.

12. In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar de jaarrekening van de gekozen inschrijver die een verlies zou vertonen, lijkt op het eerste gezicht te moeten worden vastgesteld dat haar middelen geen betrekking hebben op de kwalitatieve selectie van de gekozen inschrijver. Overigens valt op het eerste gezicht niet in te zien waarom uit een jaarrekening zonder meer zou kunnen worden afgeleid dat de gekozen inschrijver niet zou werken tegen marktconforme prijzen.

In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar abnormaal lage prijzen die de gekozen inschrijver reeds bij andere overheidsopdrachten zou hebben geboden, valt op te merken dat de aanbestedende overheid op grond van artikel 21 er slechts toe gehouden is om de ingediende offertes in het kader van de door haar uitgeschreven overheidsopdracht aan een prijsonderzoek te onderwerpen.

13. Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. De verzoekende partij voert de schending aan van de motiveringsplicht.

Volgens de verzoekende partij is de verwerende partij alleszins tekort geschoten aan de op haar rustende materiële motiveringsplicht omdat zij niet op een correcte, pertinente en draagkrachtige wijze motiveert waarom aan de gekozen inschrijver geen prijsverantwoording dient te worden gevraagd, niettegenstaande het aanzienlijk en opmerkelijk verschil met de prijzen van de andere inschrijvers en met de raming.

Deze nalatigheid vormt volgens de verzoekende partij een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid de materiële motiveringsplicht.

Beoordeling

15. Te dezen blijkt niet dat de verwerende partij in de bestreden beslissing bijzondere beschouwingen diende op te nemen naar aanleiding van mogelijke abnormale prijzen. Zoals reeds uit de beoordeling van het eerste middel is gebleken, had de verwerende partij immers geen intentie om de gekozen offerte te weren wegens abnormale prijzen en mocht zij de opgegeven totaalprijs en eenheidsprijzen op het eerste gezicht als normaal beschouwen. Er blijkt dan ook niet dat de formele motiveringsplicht werd geschonden doordat de bestreden beslissing te dezen over de prijzen en het prijsonderzoek geen andere informatie bevat dan wat hiervoor werd vermeld.

In de mate dat de verzoekende partij in dit middel een schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt, volstaat het te verwijzen naar de beoordeling van het eerste middel.

Het middel is niet ernstig.

VII. Besluit

16. Geen van de beide middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

VIII. Rechtsplegingsvergoeding

17. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67, § 1, bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.”

Er is aldus grond om met toepassing van deze bepaling te dezen het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 december 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Pierre Barra